

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐
วันพุธที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑. นางสาวณิชา ปิยะพันธุ์พงศ์
รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
แทนปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประธานกรรมการ
๒. นายสุจิตโรจน์ คงเมือง
หัวหน้ากลุ่มงานนโยบายพิเศษ
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๓. พันตำรวจโท คมเทพ เปาอินทร์
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ กองกำกับการ ๕ กองบังคับการตำรวจจราจร
แทนผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๔. นายมานพ คล้ายบัณฑิตย์
หัวหน้ากลุ่มพลังงานและสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
๕. นายไพฑูรย์ พานทอง
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า	กรรมการ
๖. นายชัยยา เจริญจิตรธรรม
วิศวกรโยธาเชี่ยวชาญ
แทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	กรรมการ
๗. นายอรุณวัฒน์ วัฒนวรรณ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๘. นางอนงค์ ไพจิตรประภาภรณ์
รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๙. นางสาวสิริวรรณ จันทนกุลกะ
ผู้อำนวยการสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ
๑๐. นางสาวลมัย ชูเกียรติวัฒนา
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร	กรรมการ

๑๑. นายวีรวัฒน์ ปุสสุโร กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๑๒. นายจรัส เทพอวยพร กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
แทนเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. นางเต็มศิริ จงพูนผล กรรมการ
ผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
แทนปลัดกรุงเทพมหานคร
๑๔. นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๖. นายธเรศ ศรีสถิตย์ กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๗. นายอำนาจ วงศ์บัณฑิต กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๘. นายจตุพร บุรุษพัฒน์ กรรมการและเลขานุการ
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดภารกิจอื่น)

- นางวัชรภรณ์ มูลกำบิล กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นายจารุพงศ์ เพ็งเกลี้ยง กรุงเทพมหานคร
๓. นายปธาน บรรจงปรุ กรุงเทพมหานคร
๔. นางสาวนิลิตา คงไพฑูรย์ กรุงเทพมหานคร
๕. นางสาวรุ่งนภา เจริญสุข กรมโรงงานอุตสาหกรรม
๖. นางสาวพรวิษา แกสमान กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๗. นางสาวปริญญ์ ใหม่อริยศรี กรมอนามัย
๘. ร.ต.อ. หญิง กุลฐรัตน์ รุจเจริญผล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๙. นายสมชาย ทรงประกอบ กรมควบคุมมลพิษ

๑๐.นางกัญชลิ นาวิกภูมิ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๑.นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๒.นางสาวผานิต รัตสุข	กรมควบคุมมลพิษ
๑๓.นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๔. – ๓๖. เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๒๒ คน	

เริ่มประชุม เวลา ๙.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ รองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แจ้งต่อที่ประชุมว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดิถุการกิจอื่นไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ จึงมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการแทน

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐

ฝ่ายเลขานุการฯ แจ้งต่อที่ประชุมว่า ได้เวียนรายงานการประชุมฯ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษ พิจารณาแล้ว โดยไม่มีกรรมการท่านใดขอแก้ไขรายงานการประชุมฯ จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณารับรอง รายงานการประชุมฯ

นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการประชุม ดังนี้

๑. หน้า ๕ ย่อหน้าที่ ๓ ขอย้ายข้อความ “ประธานกรรมการมอบหมายให้ นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานการประชุมแทนเนื่องจากประธานกรรมการมีภารกิจอื่นด่วน” ไปไว้ใน วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณาก่อนวาระที่ ๔.๑ (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๙

๒. หน้า ๖ แก้ไขความเห็นและข้อเสนอของที่ประชุมในวาระที่ ๔.๑ (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๙ ดังนี้

ข้อ ๑ แก้ไข จาก “บทสรุปผู้บริหาร ควรพิจารณาเพิ่มเติมข้อมูลหรือประเด็นที่สำคัญเพื่อให้ เห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง...” เป็น “บทสรุปผู้บริหาร ควรพิจารณาเพิ่มเติมบทวิเคราะห์และข้อมูล ที่สำคัญเพื่อแสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ ...”

ข้อ ๒. แก้ไข จาก “การเสนอข้อมูลคุณภาพน้ำบาดาลกรณีพื้นที่เสี่ยงจากการปนเปื้อน ควรเสนอ ข้อมูลย้อนหลังหลายปีเพื่อให้เห็นแนวโน้ม” เป็น “การเสนอข้อมูลคุณภาพน้ำบาดาลในพื้นที่เสี่ยงจาก การปนเปื้อน ควรเสนอข้อมูลย้อนหลังหลายๆ ปี เพื่อแสดงแนวโน้มของปัญหา”

ข้อ ๓. แก้ไข จาก “เพิ่มเติมการวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการจัดการขยะมูลฝอย ปัญหาขยะ ที่ส่งผลกระทบต่อทะเล” เป็น “ควรมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อแสดงแนวโน้มของปัญหา การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ ปัญหาขยะมูลฝอยที่ส่งผลกระทบต่อทะเล”

ข้อ ๕. แก้ไข จาก “หัวข้อ ข้อเสนอเชิงนโยบาย ให้เพิ่มการกล่าวถึงข้อเสนอใดในปีที่ผ่านมาที่นำไปสู่การปฏิบัติแล้ว” เป็น “หัวข้อข้อเสนอเชิงนโยบาย ควรเพิ่มเติมรายละเอียดว่ามีข้อเสนอใดในปีที่ผ่านมาได้มีการนำไปปฏิบัติแล้ว และข้อเสนอโดยังไม่ได้ดำเนินการ”

ข้อ ๖. แก้ไข จาก “ภาคผนวก ให้ปรับการแสดงผลปริมาณขยะมูลฝอยในแต่ละจังหวัด มีให้ผู้อ่านเข้าใจผิดว่านำตัวเลขมารวมกัน” เป็น “ภาคผนวก ให้ปรับปรุงการนำเสนอข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยรายจังหวัดในภาคผนวก มีให้ผู้อ่านเข้าใจผิดว่า เป็นการนำตัวเลขมารวมกัน”

ข้อ ๗. แก้ไข จาก “ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดทำรายงานปีต่อไปเสนอให้จัดพิมพ์เฉพาะส่วนที่เป็นบทสรุปหรือบทวิเคราะห์ ส่วนที่เป็นข้อมูลให้จัดทำดิจิทัลในรูปแบบแผ่นซีดีเพื่อลดปริมาณการใช้กระดาษ” เป็น “ในการจัดทำรายงานสถานการณ์มลพิษในรอบปีต่อไป ควรปรับปรุงให้มีการนำเสนอเป็นรูปเล่มเฉพาะส่วนที่เป็นบทสรุปของการวิเคราะห์สถานการณ์ ปัญหา/สาเหตุ แนวโน้มและข้อเสนอเชิงนโยบายเท่านั้น สำหรับส่วนที่เป็นข้อมูลควรมีการจัดทำให้ละเอียดเป็นเรื่องๆ บันทึกไว้ในแผ่นซีดีและสามารถเรียกอ่านได้จาก Website ของกรมควบคุมมลพิษ เพื่อลดปริมาณการใช้กระดาษ และปรับการเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 รวมทั้งนักวิชาการที่ต้องใช้ข้อมูลที่มีรายละเอียดสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง”

๓. หน้า ๖ เพิ่มมติที่ประชุมข้อ ๒. ให้กรมควบคุมมลพิษรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๔. หน้า ๙ วาระที่ ๕.๔ ผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ให้เพิ่มเติมชื่อเรื่องที่รายงานผลการดำเนินงานตามมติ ทั้ง ๓ เรื่อง ด้วย

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ตามที่แก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. สืบเนื่องจากรัฐบาลมีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และมีนโยบายให้ทุกส่วนราชการจัดทำยุทธศาสตร์/แผนงาน/โครงการ หรือแผนในระยะ ๒๐ ปี ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี กรมควบคุมมลพิษได้ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถานการณ์คุณภาพน้ำผิวดิน คุณภาพน้ำทะเลของประเทศไทย การดำเนินงานการจัดการคุณภาพน้ำ ปัจจัยแวดล้อมด้านนโยบายเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพน้ำที่สำคัญ ปัจจัยแวดล้อมภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อการจัดการคุณภาพน้ำของประเทศในอนาคต นำข้อมูลมายก (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากภาครัฐส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา

๒. สาระสำคัญของยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ สรุปดังนี้

วิสัยทัศน์: “แหล่งน้ำมีคุณภาพน้ำดีขึ้น ด้วยการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม”

เป้าประสงค์หลัก: เพื่อรักษาคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำให้อยู่ในเกณฑ์ดี ลดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม โดยการบริหารจัดการแบบบูรณาการอย่างมีส่วนร่วม

เป้าหมายหลัก: ได้แก่ ๑) แหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพดีขึ้น ๒) การใช้น้ำอย่างคุ้มค่าและนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มมากขึ้น ๓) การบริหารจัดการคุณภาพน้ำที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการร่วมกับภาคประชาชน

ตัวชี้วัด คือ คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินและคุณภาพน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์ดี

กรอบแนวคิดหลัก: ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการคุณภาพน้ำโดยใช้หลักผู้ได้รับประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiary Pays Principle: BPP) และควบคู่กับผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle: PPP) การบูรณาการแบบมีส่วนร่วมกับภาคประชาชนในการจัดการคุณภาพน้ำ การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการคุณภาพน้ำ การใช้น้ำอย่างคุ้มค่า การนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ น้อมนำศาสตร์พระราชามาส่งเสริมการจัดการคุณภาพน้ำสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และพัฒนาระบบข้อมูลกลางด้านการจัดการคุณภาพน้ำและการแจ้งเตือนภัยคุณภาพน้ำ

ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ คือ

๑) เสริมสร้างความร่วมมือตามแนวทางพระราชรัฐเพื่อการจัดการคุณภาพน้ำมี ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์: มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานด้านการจัดการคุณภาพน้ำ

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนภาคีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมที่ร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินการด้านการจัดการคุณภาพน้ำเพิ่มขึ้น

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงาน/แนวทางและการดำเนินงานร่วมกับภาคประชาชนในพื้นที่

๓. มีเครื่องมือ (Tools) กลไก ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๒) เพิ่มศักยภาพการติดตามตรวจสอบ และเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ มี ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์

๑. การติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำครอบคลุมแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

๒. การเฝ้าระวังคุณภาพน้ำโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วน

๓. มีระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการป้องกันและเตือนภัยวิกฤตคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำ

ตัวชี้วัด

๑. แหล่งน้ำมีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำเพิ่มขึ้น

๒. มีระบบฐานข้อมูล ระบบการคาดการณ์คุณภาพน้ำ และมลพิษทางน้ำ และเตือนภัยคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤต

๓) ป้องกันและลดการระบายความสกปรกที่ลงสู่แหล่งน้ำ มี ๓ กลยุทธ์

เป้าประสงค์: ลดปริมาณความสกปรกที่ระบายลงสู่แหล่งน้ำเพื่อให้คุณภาพน้ำเป็นไปตามมาตรฐานแหล่งน้ำที่กำหนด

ตัวชี้วัด

๑. ปริมาณน้ำเสียชุมชนในพื้นที่เป้าหมายได้รับการจัดการอย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๖๔ และร้อยละ ๙๓ ในปี ๒๕๗๙
๒. แหล่งกำเนิดมลพิษ ชุมชน อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม ลดปริมาณน้ำเสียและน้ำน้ำที่บำบัดแล้วกลับไปใช้ประโยชน์อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔ และร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๗๙
๓. แหล่งน้ำในพื้นที่วิกฤตได้รับการฟื้นฟูให้มีคุณภาพน้ำดีขึ้น
๔. แหล่งกำเนิดมลพิษปฏิบัติตามกฎหมายร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๖๔ และร้อยละ ๙๕ ในปี ๒๕๗๙

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการคุณภาพน้ำ มี ๔ กลยุทธ์

เป้าประสงค์: มีเครื่องมือการบริหารจัดการคุณภาพน้ำและบูรณาการทุกภาคส่วนในการกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของผู้ได้รับประโยชน์มีส่วนร่วมในการจ่ายค่าการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ
๒. มีกฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการที่นำไปใช้ในการจัดการคุณภาพน้ำเพิ่มขึ้น

ที่ประชุมมีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง โดยมีความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. การเสนอมาตรการภายใต้ยุทธศาสตร์ควรมีเฉพาะมาตรการที่สำคัญและชัดเจน กำหนดยุทธศาสตร์การจัดการที่มาจากการวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุ และมีการจัดลำดับความสำคัญของมาตรการที่ต้องดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี

๒. ควรปรับวิสัยทัศน์ กรอบแนวคิด เป้าหมาย ให้ชัดเจน และสามารถวัดผลได้ เช่น วิสัยทัศน์ “แหล่งน้ำมีคุณภาพดีขึ้น” ควรปรับเป็น “แหล่งน้ำมีคุณภาพตามมาตรฐาน” เป้าหมายหลัก การนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นกระบวนการ ไม่ใช่เป้าหมาย

๓. กรอบแนวคิดควรใช้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle: PPP) ก่อนผู้ได้รับประโยชน์เป็นผู้จ่าย (Beneficiary Pays Principle: BPP) และให้สอดคล้องกับหลักการที่ระบุในยุทธศาสตร์ที่ ๔

๔. การกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายคุณภาพน้ำทะเลอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไป แต่ในตัวชี้วัดระบุว่าร้อยละของจำนวนจุดเก็บแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ควรปรับให้สอดคล้องกัน

๕. ควรกำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย ให้ชัดเจน เป้าประสงค์บางตัวมีค่าเป้าหมายระบุอยู่ด้วย ตัวชี้วัดบางตัวมีค่าเป้าหมายระบุอยู่ด้วย เช่น ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ตัวชี้วัดที่ ๑. ปริมาณน้ำเสียชุมชนในพื้นที่เป้าหมายได้รับการจัดการอย่างถูกต้องอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๖๔ และร้อยละ ๙๓ ในปี ๒๕๗๙ ซึ่งมีการกำหนดค่าเป้าหมายด้วย เป็นต้น ควรเขียนให้เป็นระบบเดียวกัน

๖. ควรเพิ่มเติมมาตรการ แนวทางหรือรายละเอียดที่สำคัญ อาทิ

- การลดการใช้น้ำในภาคการเกษตร กรณีการทำนาข้าวแปลงใหญ่การทำทะเบียนผู้ใช้น้ำรายใหญ่ โดยเฉพาะการทำนาปรังในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาซึ่งเป็นพื้นที่วิกฤตคุณภาพน้ำ การจัดการหรือควบคุมน้ำก่อนระบายทิ้ง (Non point source)

- การป้องกันการปนเปื้อนหรือการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ห้ามใช้แล้วและติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ

- การกำหนดค่าโลหะหนักในมาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดิน แต่ให้คำนึงถึงค่าที่เป็นธรรมชาติหรือสภาพทางธรรมชาติของพื้นที่ด้วย

- ขยายความวิธีการเพิ่มศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการให้อนุญาตประกอบกิจการ

- เพิ่มเติมระบบการรายงานข้อมูลสารพิษ/มลพิษ (PRTR) สำหรับภาคการเกษตร นอกจากภาคอุตสาหกรรมที่มีการดำเนินการอยู่แล้ว รวมถึงการกำหนดโครงการสำคัญ (Flagship project)

๗. ควรเพิ่มค่าเป้าหมายการจัดการน้ำเสียชุมชนอย่างถูกต้องให้มากขึ้นในช่วง ๕ ปี ข้างหน้า

๘. กลไกและแนวทางการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติยังไม่ชัดเจนและไม่ครอบคลุมทุกภาคส่วนจะทำให้ไม่ตอบสนองต่อการบรรลุตัวชี้วัดของแต่ละยุทธศาสตร์ฯ

๙. ควรระบุหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุนแต่ละแนวทางการดำเนินงานให้ชัดเจน

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบในหลักการต่อ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

๒. ให้กรมควบคุมมลพิษนำความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษปรับแก้ไขและนำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ไปรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป และนำมาเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อทราบ

๓.๒ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

นายจตุพร บุรุษพัฒน์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ กรรมการและเลขาธิการเสนอว่า เนื่องจากการจัดทำแผนแม่บทฯ ดังกล่าวจะมีลักษณะเดียวกับการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ดังกล่าว จึงขอเสนอให้นำ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ไปรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษในลักษณะเดียวกับการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

มติที่ประชุม

ให้กรมควบคุมมลพิษนำ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ไปรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป และนำมาเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษเพื่อทราบ

เนื่องจากเวลาล่วงเลยมาพอสมควร และมีวาระที่ต้องพิจารณาอีกหลายวาระ ประธานกรรมการจึงขอให้วาระที่มีความเร่งด่วนมาพิจารณาก่อน

๓.๕ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของ โรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๓๙ ซึ่งข้อ ๔ กำหนดว่า “น้ำเสียที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙)”

๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรมและเขตประกอบการอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป โดยข้อ ๑ ระบุว่า “ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙)”

๓. เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๒ มีความต่อเนื่อง กรมควบคุมมลพิษ จึงปรับปรุงประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ให้มีเนื้อหาอ้างอิงและสอดคล้องกับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยยังคงใช้หลักการเดิมตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ยกร่างเป็นประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมฉบับนี้

มติที่ประชุม

เห็นชอบกับ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมและให้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาลงนามต่อไป

ทั้งนี้ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ได้รับรองมติที่ประชุมดังกล่าว ในที่ประชุมแล้ว

๓.๖ การแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากโรงงานยางพารา

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา กรมควบคุมมลพิษได้รับเรื่องร้องเรียนปัญหากลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการยางพาราจากทั่วประเทศประมาณ ๕๐ เรื่อง แนวโน้มการร้องเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี ขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายหรือมาตรฐานที่ใช้ในการควบคุมการระบายกลิ่นจากการประกอบกิจการดังกล่าว เป็นการเฉพาะ โดยมีโรงงานผลิตยางธรรมชาติตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานทั่วประเทศ ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวน ๑,๕๓๗ แห่ง

๒. คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐ มีมติมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงมหาดไทยโดยผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี การยางแห่งประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหากรณีโรงงานแปรรูปยางพาราขึ้นต้นในจังหวัดอุดรธานีถูกสั่งให้หยุดโรงงานชั่วคราว เนื่องจากปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อม

๓. กรมควบคุมมลพิษ ได้ตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศและตรวจวิเคราะห์ค่าความเข้มข้นด้วยการดมกลิ่นจากโรงงานยางพารา ๒ แห่ง และร่วมประชุมหารือกับจังหวัดอุดรธานีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาจากโรงงานยางพารา พร้อมทั้งได้จัดทำข้อเสนอแนะในการจัดการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อลดกลิ่นเหม็นจากโรงงานยางพาราให้จังหวัดอุดรธานีพิจารณาดำเนินการ และรายงานผลการแก้ไขปัญหาจากโรงงานยางพาราในจังหวัดอุดรธานีให้นายกรัฐมนตรีทราบ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๔. กรมควบคุมมลพิษ จัดประชุมหารือแนวทางกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากการประกอบกิจการโรงงานยางพารา เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมมีมติ ดังนี้ ๑) ให้กรมควบคุมมลพิษ แต่งตั้งคณะทำงานและดำเนินการเพื่อจัดทำมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากการประกอบกิจการยางพาราให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี ๒) มอบหมายการยางแห่งประเทศไทย ประชุมหารือกับกลุ่มผู้ประกอบการยางพาราเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาจากกลิ่นเหม็นรบกวนในระหว่างที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรฐาน และ ๓) ให้การยางแห่งประเทศไทย รายงานผลการประชุมหารือแนวทางในการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากการประกอบกิจการโรงงานยางพาราฯ ให้คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติทราบ

๕. กรมควบคุมมลพิษ ขอเสนอให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากโรงงานยางพารา โดยมีอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นประธาน โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๕.๑ องค์ประกอบเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑๑ หน่วยงาน ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมวิชาการเกษตร การยางแห่งประเทศไทย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมน้ำยางข้นไทย สมาคมยางพาราไทย สหกรณ์กองทุนสวนยาง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยได้เสนอรายชื่อ นายศิวัช พงษ์เพียจันทร์ อาจารย์ประจำวิชามลพิษทางอากาศและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

๕.๒ อำนาจหน้าที่หลักคือ เสนอแนะมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากโรงงาน ยางพาราวิธีการตรวจสอบมลพิษจากโรงงานยางพาราให้เหมาะสมกับสถานการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ข้อเสนอแนะมาตรการ แนวทางในการป้องกัน แก้ไข และควบคุมมลพิษ จากโรงงานยางพารา

รายละเอียดปรากฏ ตามเอกสารประกอบการประชุมวาระที่ ๓.๖ (ร่าง) คำสั่งคณะกรรมการ ควบคุมมลพิษ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากโรงงานยางพารา

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม

นายไชยา เจริญจิตรธรรม ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมืองเห็นว่า เรื่องนี้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงขอให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาเร่งรัดการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้น จากโรงงานยางพาราให้แล้วเสร็จเร็วกว่า ๑ ปี

มติที่ประชุม

๑ เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้นจากโรงงานยางพารา

๒. ให้กรมควบคุมมลพิษนำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานควบคุมค่าความเข้มข้น จากโรงงานยางพารา เสนอประธานกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาลงนามต่อไป

ทั้งนี้ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ได้รับรองมติที่ประชุมดังกล่าว ในที่ประชุมแล้ว

๓.๓ การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานประกอบการเกี่ยวกับการทำน้ำจืด จากน้ำทะเล

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ได้มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาในประเด็นความซ้ำซ้อนของ กฎหมายด้านการกำหนดมาตรฐานการระบายมลพิษ ในหัวข้อการกำหนดค่ามาตรฐานการระบายน้ำทิ้งซึ่งในการ ประชุมการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งจากโรงงานสู่แหล่งน้ำ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (พลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ) เป็นประธาน การประชุม มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดำเนินการกำหนดค่ามาตรฐานน้ำทิ้ง เฉพาะประเภทอุตสาหกรรมเอง โดยเฉพาะมาตรฐานควบคุมน้ำทิ้งจากโรงงานทำน้ำจืดจากน้ำทะเล (Reverse Osmosis, RO) และในการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบในหลักการและแนวทางการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ควบคุมการปล่อยน้ำทิ้งจากโรงงานลงสู่แหล่งน้ำตามที่เสนอ และมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษเร่งดำเนินการ จัดทำมาตรฐานน้ำทิ้งเฉพาะประเภทอุตสาหกรรมผลิตน้ำจืดจากน้ำทะเล

๒. กรมควบคุมมลพิษยกร่างมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการผลิตน้ำจืดจากน้ำทะเล ซึ่งประกอบด้วยมาตรการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาตรการในการระบายน้ำทิ้งและการบำบัด ค่ามาตรฐานคุณภาพน้ำในพารามิเตอร์ที่กำหนด เป็นร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นกลุ่มย่อยและข้อคิดเห็นทางเทคนิค จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง โดยที่ประชุมเห็นชอบกับการกำหนดพารามิเตอร์และค่ามาตรฐาน มาตรการในการบำบัด และมาตรการระบายน้ำทิ้งเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีความเห็นให้ปรับแก้คำนิยามให้เหมาะสม

๓. กรมควบคุมมลพิษประชุมหารือกับ ๓ หน่วยงาน ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมเจ้าท่า และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๙ เกี่ยวกับการบังคับใช้ซึ่งกรมเจ้าท่าจะนำไปใช้ในการอนุญาตระบายน้ำทิ้งและกำกับดูแลตามอำนาจหน้าที่ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งจะนำไปเป็นข้อมูลในการกำหนดพื้นที่อ่อนไหวทางทะเล เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการที่จะตั้งในพื้นที่ดังกล่าว

๔. คณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ มีมติเห็นชอบกับ (ร่าง) ประกาศกระทรวงดังกล่าว และให้นำเสนอ คณะอนุกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรมต่อไป

๕. คณะอนุกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบกับการกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานประกอบการ เกี่ยวกับการทำน้ำจืดจากน้ำทะเล และให้เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษต่อไป

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม

ที่ประชุมมีความเห็นให้ปรับถ้อยคำในร่างประกาศฯ ข้อ ๕.๓ “ไม่ทำให้เกิดสิ่งที่พึงรังเกียจ” ให้เหมาะสม

มติที่ประชุม

เห็นชอบกับ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานประกอบการเกี่ยวกับการทำน้ำจืดจากน้ำทะเล ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอ และให้ดำเนินการตามความเห็นของที่ประชุมก่อนนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต่อไป

๓.๔ การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และ เขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสัตว์

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. คณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบกับแนวทางและหลักการในการอ้างอิงมาตรฐานของต่างประเทศ หรือแนวทางการกำหนดมาตรฐานที่ได้เสนอพารามิเตอร์ที่เหมาะสมไว้และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล มาใช้ในการปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมเฉพาะประเภท เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ การยกเลิกการผ่อนผันค่ามาตรฐานและการให้มีการออกมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งเฉพาะประเภท อุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับวัตถุดิบ กระบวนการผลิต และสมบัติของน้ำเสียที่แท้จริง

๒. กรมควบคุมมลพิษยกร่างมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสัตว์ ซึ่งมีการกำหนดพารามิเตอร์และค่ามาตรฐานที่เหมาะสม ประกอบด้วย ความเป็นกรดและด่าง อุณหภูมิ สี ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด บีโอดี ซีโอดี ซัลไฟด์ น้ำมันและไขมัน สารประกอบฟีนอล ทีเคเอ็น ฟอสฟอรัสทั้งหมด โครเมียมเฮกซะวาเลนต์ และนำไปปรับปรุงความคิดเห็นกลุ่มย่อย จำนวน ๒ ครั้งเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙

๓. คณะทำงานปรับปรุงมาตรฐานน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบกับการกำหนดพารามิเตอร์และค่ามาตรฐาน และให้นำ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสัตว์ เสนอคณะกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณา

๔. กรมควบคุมมลพิษจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ อีกครั้งหนึ่ง โดยมีผู้แทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันการศึกษา บริษัทที่ปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม และผู้ประกอบการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสัตว์ เข้าร่วมประชุม โดยที่ประชุมเห็นชอบกับพารามิเตอร์ ค่ามาตรฐาน และ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ และมีความเห็นให้ปรับแก้คำนำ และคำนิยามให้เหมาะสม

๕. คณะอนุกรรมการประสานการจัดการสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรม ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบกับ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสัตว์ โดยให้เพิ่มค่าโครเมียมทั้งหมด ไม่เกิน ๐.๘ มิลลิกรัมต่อลิตร และให้เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาต่อไป

๖. พารามิเตอร์และค่ามาตรฐานที่กำหนด ได้แก่

๑) ความเป็นกรดและด่าง (pH) ตั้งแต่ ๖ ถึง ๙

๒) อุณหภูมิ (Temperature) ไม่เกิน ๔๐ องศาเซลเซียส

๓) สี (Color) ไม่เกิน ๓๐๐ เอดีเอ็มไอ

๔) ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solids หรือ TDS)

- กรณีระบายลงแหล่งน้ำ ต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

- กรณีระบายลงแหล่งน้ำที่มีค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดเกินกว่า ๕,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

ค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดในน้ำทิ้งที่จะระบายได้ต้องมีค่าเกินกว่าค่าของแข็งละลายน้ำทั้งหมดที่มีอยู่ในแหล่งน้ำนั้นไม่เกิน ๕,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๕) ของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (Total Suspended Solids) ไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๖) ซัลไฟด์ (Sulfide) ไม่เกิน ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

๗) น้ำมันและไขมัน (Fat Oil and Grease) ไม่เกิน ๕ มิลลิกรัมต่อลิตร

๘) ทีเคเอ็น (Total Kjeldahl Nitrogen) ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๗. พาริตอร์ที่มีความเข้มงวดกว่าที่เคยได้รับการผ่อนผันไว้ ได้แก่

๑) บีโอดี ไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร (จากที่เคยผ่อนผันไว้ไม่เกิน ๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร)

๒) ซีโอดี ไม่เกิน ๒๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร (จากที่เคยได้ผ่อนผันไว้ไม่เกิน ๔๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร)

ทั้งนี้ จะมีการกำหนดให้เข้มงวดขึ้นทุก ๕ ปี หรือเร็วกว่า โดยพิจารณาจากสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมเทคโนโลยีบำบัด และการลงทุนของผู้ประกอบการ

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม

นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่าการกำหนดมาตรฐานน้ำทิ้งระยะต่อไป ให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาปรับแนวคิดในการกำหนดค่ามาตรฐานแยกเป็นแต่ละประเภทอุตสาหกรรม เป็นการกำหนดมาตรฐานกลาง มีค่ามาตรฐานเดียวสำหรับทุกอุตสาหกรรม แต่ให้มีระยะเวลาการบังคับใช้และผ่อนผันในแต่ละประเภทอุตสาหกรรมที่ไม่เท่ากัน

มติที่ประชุม

เห็นชอบกับ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ชัด หรือเคลือบสีหนังสัตว์ ตามที่กรมควบคุมมลพิษเสนอและให้นำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติพิจารณาต่อไปและให้นำความเห็นและข้อเสนอของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปพิจารณาในการดำเนินงานในภาพรวมของการกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอุตสาหกรรม

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

๔.๑ รายงานผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปี ๒๕๖๐ รอบ ๖ เดือนแรก (ตุลาคม ๒๕๕๙ – มีนาคม ๒๕๖๐)

ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอผลการดำเนินงานตามมติคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปี ๒๕๖๐ รอบ ๖ เดือนแรก (ตุลาคม ๒๕๕๙ – มีนาคม ๒๕๖๐) ซึ่งมีการจัดประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ๓ ครั้ง มีเรื่อง ที่เสนอต่อที่ประชุม ๒๐ เรื่อง เป็นเรื่องเพื่อทราบ ๑๐ เรื่อง เรื่องเพื่อพิจารณา ๑๐ เรื่อง แบ่งเป็น

๑. เรื่องที่ได้ดำเนินการตามมติที่ประชุมแล้ว ๖ เรื่อง ได้แก่ ๑) ปฏิทินการเสนอวาระการประชุม คณะกรรมการควบคุมมลพิษ ปี ๒๕๖๐๒) การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ติดตาม และกำกับ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔๓) เกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประเภทสถานประกอบการซ่อมยานพาหนะ แพ้้มกระดาศ และของเอกสาร ๔) การคัดค้านคำสั่งทางปกครอง กรณี บริษัท โป้เบ็อุดร จำกัด ๕) เกณฑ์ ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบกำลังไฟฟ้าต่อเนื่อง (UPS) และยางรถยนต์ และ ๖) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๙

๒. เรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ๓ เรื่อง ได้แก่ ๑) (ร่าง) แผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ๒) การบรรจุผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนฉลากลดโลกร้อนไว้ในรายการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ ๓) การปรับปรุงมาตรฐานการระบายก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) และก๊าซไฮโดรคาร์บอน (HC) จากรถยนต์ขนาดเล็กที่ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง

ทั้งนี้ วาระ เรื่อง การระงับใช้รถที่มีมลพิษเกินมาตรฐานตามพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ปรับจากวาระเพื่อพิจารณาเป็นวาระเรื่องเพื่อทราบ

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม

นายอดิศักดิ์ ทองไข่มุกต์ ผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอให้กรมควบคุมมลพิษใช้กลไกของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ติดตาม และกำกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การจัดการมลพิษ ๒๐ ปี และแผนจัดการมลพิษ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม (ร่าง) ยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพน้ำของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชน (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

๕.๑ การปฏิบัติตามกฎหมายด้านความปลอดภัยในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม

เลขานุการฯ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. สืบเนื่องจากข่าวกรณีนักศึกษาอุ้งน้ำด้านระบบบำบัดน้ำเสียจากสถานประกอบการแห่งหนึ่ง และเกิดอุบัติเหตุตกลงไปในบ่อบำบัดน้ำเสีย เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยมีผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ครั้งนี้รวม ๕ ราย และที่ผ่านมามีเหตุการณ์ในลักษณะเดียวกันนี้เกิดขึ้นอีกหลายครั้ง

๒. การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบกิจการเป็นการทำงานที่มีความเสี่ยงสูง โดยในหลายกรณี อาจเกิดอุบัติเหตุซึ่งส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับบาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือเสียชีวิตได้ อาทิ การรั่วไหลของสารเคมี การทำงานในพื้นที่อับอากาศ ทั้งนี้ เนื่องจากขาดความเข้าใจกฎระเบียบด้านความปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของสถานประกอบกิจการ ซึ่งหากมีการเตรียมการหรือได้รับการฝึกอบรมที่ดีพอ ก็อาจสามารถหลีกเลี่ยงจากผลเสียที่เกิดขึ้นได้

๓. กรมควบคุมมลพิษได้รวบรวมปัญหาและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการที่มีความเสี่ยง จึงเห็นควรที่ต้องแจ้งประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม ในการประกอบกิจการทั้งในภาคอุตสาหกรรม อาคาร และเกษตรกรรม เพื่อให้กำกับดูแล รวมทั้งสร้างความตระหนักให้สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยมีเป้าหมายเพื่อลดโอกาสในการเกิดอุบัติเหตุจากการดำเนินงาน

มติที่ประชุม

เห็นชอบกับความเห็นของกรมควบคุมมลพิษและมอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษประสานแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ดำเนินการสร้างความตระหนักให้สถานประกอบการปฏิบัติตามกฎหมาย และกำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เลิกประชุม เวลา ๑๑.๓๐ น.

นางกัญชลิ นาวิกฤมิ
นางสาวชมพูนุท โลหิตานนท์
นางเกวลิณ วงศ์เศรษฐศิริ
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายอนุพันธ์ อัฐรัตน์
ผู้ตรวจรายงานการประชุม